

ningskatten er en konstant Skat, som ikke vokser og ikke forandrer sig i Aarenes Løb, er Bygningsafgiften en Skat, der er i stadig Vækst, det er en levende Skat. Jeg skal siden komme tilbage til at paavise, hvorledes den i Virkeligheden ikke er nogen direkte Skat i Ordets egentlige Forstand. Der er ingen Tvivl om, at medens man ikke her i Tinget — og jeg mindst af alle — har vist sig villig til at gaa til en forøget Skat paa Bygninger, som vi tidligere have haft Forslag om, tror jeg paa den anden Side ingenlunde, der er Anledning til at glive Slip paa den Skat, der nu findes, og som spiller en særlig stor Rolle, ikke for Landkommunerne i Almindelighed, men for de flere eller færre Kommuner, der ere paa Veje til at blive løbstadbebyggede Kommuner; disse ville utvivlsomt ikke kunne undvære denne Skat, og det vilde være uheldigt, om man kom til en Afstrivning deraf. Altsaa, denne Vej er vistnok ikke den rigtigste at gaa. Men der er en anden, som ligger overmaade nær, og som jeg vil henstille til Overvejelse. Det er den, at lade ikke alene Tredjedelen af Gammelkatten, men ogsaa Land- og Vigningskatten, blive overdraget ikke til Sognekommunerne, men til Amtskommunerne. I saa Tilfælde vilde jo Lettelser helt ud komme det paagældende Hartkorn til gode. Det er alle de Herrer bekendt, at saa godt som udelukkende eller i alt Fald aldeles overvejende og væsentligt sfer Vigningen til Amtskommunerne paa Hartkornet med de saa Undertagelser, hvor man har overført noget af Amtets Behov til direkte Vigning paa Sognekommunerne; i Almindelighed er det udelukkende Hartkornet, der betaler Amtets Udgifter. Derjom man nu foretager en Overflytning saaledes, at baade $\frac{1}{3}$ af Gammelkatten samt Land- og Vigningskatten overføres til Amtskommunerne, vil det sige, at disse faa en ny Skat til Raadighed, udgørende noget saadant som godt 3 Mill. Kr.; Baaligningen til Amtene er op imod 5 Mill. eller $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — hvilket erindrer jeg ikke saa nøje i Ojeblikket — men der vil i hvert Fald ikke blive mere til Rest af hele Vigningen til Amtene end omtrent den Tredjedel, som Landkommunalloven giver dem Adgang til at overføre til Sognekommunerne. Man vil altsaa ved at gaa denne Vej kunne opnaa, at hele den direkte Vigning til Amtsfondene kunde bortfalde, at Hovedparten af Udgifterne dertil bares af de fra Staten overførte Skatter, og at Resten lignedes direkte paa Sognekommunerne. Dette vilde være en meget let og overskuelig Maade at udføre Sagen paa, og Reformen vilde da helt ud komme de paagældende Hart-

fornsydere til gode. Derimod gentager jeg, at jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt at følge Regeringsforslaget i at lade de $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften, som der er Tale om, blive hos Sognekommunerne, idet Forfælleren i Henseende til Bygningsafgiften, mellem de enkelte Sognekommuner er saa overordentlig stor, at Anvendelsen af Bygningsafgiften til selve Sognekommunerne er paa sin rette Plads. Ved at gaa den af mig antydede Vej, vilde der endvidere opnaas en anden Fordel, som det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) ogsaa omtalte i Saar, som et Djemed for den foreliggende Reform, nemlig at udrævne de store Uligheder mellem Sognekommunerne noget mere. Derjom vi følge Regeringsforslaget i dette Punkt, altsaa i § 3, andet Stykke, og efter § 1 overføre baade Land- og Vigningskatten og $\frac{3}{4}$ af Bygningskatten til Sognekommunerne, vil der i de enkelte Tilfælde fremkomme ganske mærkelige Resultater. Det er mig bekendt, at der findes Sognekommuner, som ikke have mere end 3 Kr. pr. Tønde Hartkorn i Vigning. Den Del, som de vilde faa ved Overførelsen af disse Skatter, vil imidlertid udgøre saadant noget som 5 Kr. pr. Td. Hartkorn. Altsaa de overførte Skatter vilde ikke alene dække Kommunerne hidtidige Vigning paa Hartkornet, men ogsaa Vigningen paa Formue og Lejlighed. Altsaa, med andre Ord, der findes Kommuner, som ved Statfernes Overførelse endogsaa vilde blive fuldstændig fri for enhver kommunal Baaligning, ja der er sagt, at der skal findes Kommuner i Landet, som endogsaa vilde faa Penge oven i Købet. Dette synes dog at være tvivlsomt, jeg kan ikke konstatere det, men det er blevet mig sagt, at det virkelig vilde blive Tilfældet. Men altsaa, man vil se, at man ved at følge Reglen i § 3, 2det Stykke, vil komme til at ramme meget forfælligt i de forskellige Sogne. Følger man derimod den Vej, jeg her har antydet, vil dette slet ikke blive Tilfældet. Saa vilde de paagældende Kommuner faa en Støtte i den Andel af Bygningsafgiften, som de vilde faa, men for øvrigt vilde Hartkornet fuldt ud kunne komme til at lattes ved Overdragelsen af Skatten. Mener man imidlertid ikke heller at kunne gaa den Vej, er der en tredje Vej, som ligger midt imellem, og som kunde benyttes. Det er nemlig den at lade den overførte Land- og Vigningskat helt ud blive til kommunal Disposition, saaledes at Fordelingen mellem Hartkornet paa den ene Side og Formue og Lejlighed paa den anden ogsaa kom til at omfatte den overførte Del af Hartkornskatten. Ærede Medlemmer vilde kunne se, at derved vilde